

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB6 : 1848

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB6 : 1848", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 23.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb6-txt-shoot-n57.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB6:57

#

At reduplicere er at være det man siger. Menneskene er derfor uendelig bedre tjent med En, der ikke taler i alt for høje Toner, men er det han siger. Jeg har aldrig dristet mig til at sige at Verden er ond. Jeg gjør den Forskjel, jeg siger: Xstd. lærer, at Verden er ond. Men jeg tør ikke sige det, dertil er jeg langt fra reen nok. Men jeg har sagt: Verden er middelmaadig, og just det udtrykker mit Liv. Men hvor mangt et Flødeskjæg af en Præst staaer og tordner om at Verden er ond – og hvad udtrykker vel hans Liv. – Jeg har aldrig dristet mig til at sige: at jeg vilde vove Alt for Xstd.. Saa stærk er jeg endnu ikke. Jeg begynder med det mindre, jeg veed jeg har vovet Adskilligt, og saa tænker jeg og troer jeg, at Gud vil opdrage mig til at lære at vove mere. Men Mynster han græder ved Tanken om at han vil offre Alt, om end Alle faldt fra, han vil staae fast: Gud veed, hvad han har vovet. Saaledes skulde man aldrig tale. Den Smule Blussen i en Time om Søndagen efterlader kun desto mere Mathed og Dorskhed. Hvad man ikke har gjort skal man aldrig sige om det vil jeg gjøre. Man kan saa sige: Xstd. fordrer det; men da jeg ikke er saaledes forsøgt, tør jeg Intet sige om mig selv. Jeg har saaledes været uafhængig, derfor har jeg altid talet med stor Forsigtighed om Næringsssorg; ofte mindet om, at jeg jo ingen Erfaring har, at jeg her taler som en Digter.

O, at der dog var Sandhed til i Meddelelse mell. Msk og Msk! En forsvarer Xstd., en Anden angriber Xstd. og til syvende og sidst naar man skulde revidere deres Existentser, bryder hverken den Ene ell. den Anden sig stort om Xstd; det er maaskee deres Levevei.

See, hvad mig angaaer, jeg har en Pæl i Kjødet fra tidligste Tid. Havde jeg ikke haft den, saa havde jeg sagtens været langt henne i Verdslighed. Men jeg kan ikke, selv om jeg nok saa gjerne vilde. Saaledes har jeg slet ingen Fortjeneste, thi hvad fortjenstligt er der i, at En gaaer ad en rigtig Vei, naar han gaaer i en Gangkurv, ell. at en Hest følger Sporet, naar den endog har skarpt Mundbid paa.